

Overenskomst mellom de nordiske land for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter på inntekt og formue

Danmarks regjering sammen med Færøyenes landsstyre samt Finlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer,

som ønsker å inngå en overenskomst for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue (i det følgende omtalt som «overenskomsten»), uten å skape muligheter for ikke-beskatning eller redusert beskatning gjennom skatteunndragelse eller omgåelse (herunder gjennom arrangement for utnyttelse av skatteavtalen (treaty shopping) som innebærer at personer som er bosatt i en stat, som ikke er part i denne overenskomsten, indirekte oppnår fordeler etter denne overenskomsten),

som konstaterer at, for så vidt angår Færøyene, hører behandlingen av de saksområder som omfattes av denne overenskomsten, også i forholdet til utlandet, under Færøyenes selvstyrekompetanse,

har blitt enige om følgende:¹

Artikkel 1

DE PERSONER SOM OMFATTES AV OVERENSKOMSTEN

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en eller flere av de kontraherende stater.

Artikkel 2

DE SKATTER SOM OMFATTES AV OVERENSKOMSTEN

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av enhver av de kontraherende stater eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom samt skatter av verdistigning.
3. De skatter som for tiden utskrives og kommer inn under overenskomsten er:
 - a) i Danmark:
 - 1) inntektsskatten til staten;
 - 2) den kommunale inntektsskatten;
 - 3) den amtskommunale inntektsskatten; og
 - 4) skattene i henhold til petroleumsskatteloven;(i det følgende kalt «dansk skatt»);
 - b) i Færøyene:
 - 1) skatten til landskassen;

¹ Fortalen ble endret ved protokoll undertegnet 29. august 2018.

- 2) skatten til kommunene;
- 3) kirkeskatten;
- 4) utbytteskatten;
- 5) royaltyskatten;
- 6) renteskatten; og
- 7) skattene i henhold til petroleumsskatteloven;
(i det følgende kalt «færøysk skatt»);

c) i Finland:

- 1) inntektsskattene til staten;
- 2) inntektsskatten for samfunn;
- 3) kommuneskatten;
- 4) kirkeskatten;
- 5) kildeskatten på renteinntekt;
- 6) kildeskatten for begrenset skattepliktige; og
- 7) formuesskatten til staten;
(i det følgende kalt «finsk skatt»);

d) i Island:

- 1) inntektsskatten til staten;
- 2) den særskilte inntektsskatten til staten;
- 3) inntektsskatten til kommunene;
- 4) formuesskatten til staten;
- 5) den særskilte formuesskatten til staten; og
- 6) inntekts- og formuesskatten for pengeinstitusjoner;
(i det følgende kalt «islandsk skatt»);

e) i Norge:

- 1) inntekts- og formuesskatten til staten;
- 2) inntekts- og formuesskatten til kommunene;
- 3) inntektsskatten til fylkene;
- 4) fellesskatten til Skattefordelingsfondet;
- 5) skattene i henhold til petroleumsskatteloven; og
- 6) avgiften til staten på honorarer til utenlandske kunstnere;
(i det følgende kalt «norsk skatt»);

f) i Sverige:

- 1) inntektsskatten til staten, herunder sjømannsskatten og kupongskatten;
 - 2) den særskilte inntektsskatten for utenlandsk bosatte;
 - 3) den særskilte inntektsskatten for utenlandsk bosatte artister m fl;
 - 4) ekspansjonsmiddelskatten;
 - 5) inntektsskatten til kommunene; og
 - 6) formuesskatten til staten;
- (i det følgende kalt «svensk skatt»).

4. Overenskomsten skal også få anvendelse på skatter av samme eller vesentlig lignende art som etter undertegningen av overenskomsten utskrives i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter. For så vidt angår Danmark og Færøyene gjelder overenskomsten dessuten en slik alminnelig skatt på formue som Danmark henholdsvis Færøyene måtte innføre etter undertegningen av overenskomsten. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om vesentlige endringer som blir foretatt i de respektive staters skattelovgivning.

Artikkel 3

ALMINNELIGE DEFINISJONER²

1. Når ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
- a) «kontraherende stat» betyr Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige; uttrykket omfatter også det i det danske riket selvstyrende folkesamfunn Færøyene; i den grad bestemmelser i overenskomsten bare berører forholdet mellom Danmark og Færøyene benyttes uttrykkene «en del av riket» og «den annen del av riket», slik det fremgår av sammenhengen;
- uttrykket omfatter også ethvert område utenfor vedkommende stats territorialfarvann, der denne stat i samsvar med sin lovgivning og folkeretten har rettigheter med hensyn til undersøkelse og utnyttelse av naturforekomster på havbunnen eller i dens undergrunn;
- «Danmark» omfatter ikke Færøyene og Grønland;
- «Finland» omfatter ikke landområdet Åland for så vidt angår den finske kommuneskatten,
- «Norge» omfatter ikke Svalbard (herunder Bjørnøya), Jan Mayen og de norske områder (biland) utenfor Europa;
- b) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og en personsammenslutning;
- c) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som ved beskatningen blir behandlet som en juridisk person;
- d) «personsammenslutning» betyr en sammenslutning som ikke beskattes som et selvstendig skattesubjekt;

² Punkt 1 bokstav h) endret ved protokoll undertegnet 6. oktober 1997.

- e) «foretagende i en kontraherende stat» og «foretagende i en annen kontraherende stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretagende som drives av en person bosatt i en annen kontraherende stat;
- f) «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger; uttrykket omfatter imidlertid alltid tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, bygninger, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster;
- g) «statsborger» betyr enhver fysisk person som er borger av en kontraherende stat; fysisk person som er dansk statsborger og som er bosatt i Færøyene i henhold til lov om hjemmestyre anses for å være statsborger bare av Færøyene; uttrykket omfatter også selskap eller personsammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;
- h) «internasjonal fart» betyr transport med skip eller luftfartøy, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart utelukkende mellom steder i en kontraherende stat;
- i) «interessefellesskap» betyr tilfeller der et foretagende deltar direkte eller indirekte i ledelsen eller kontrollen av et annet foretagende, eller eier en vesentlig del av kapitalen i dette andre foretagende eller om samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen eller kontrollen av begge foretagender eller eier en vesentlig del av disse foretagenders kapital;
- j) «kompetent myndighet» betyr:
- 1) i Danmark: skatteministeren;
 - 2) i Færøyene: landsstyremannen for finansærenden;
 - 3) i Finland: finansministeriet;
 - 4) i Island: finansministeren;
 - 5) i Norge: finans- og tollministeren;
 - 6) i Sverige: finansministeren;
- eller det ombud eller den myndighet i enhver av disse stater som av noen av de ovenfor nevnte eller andre har fått fullmakt til å behandle spørsmål vedrørende overenskomsten.

2. Når en kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt anvender denne overenskomsten skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har i henhold til lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på, og den betydning som uttrykket har i henhold til skattelovgivningen i denne stat gjelder fremfor den betydningen som uttrykket gis i annen lovgivning i denne stat.

Artikkel 4

SKATTEMESSIG BOPEL

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for foretagendets ledelse, eller annet lignende kriterium, og omfatter også denne stat, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslige institusjoner. Uttrykket
 - a) omfatter ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat eller formue som befinner seg der, og
 - b) omfatter personsammenslutning og dødsbo, men bare i den utstrekning deres inntekt, henholdsvis formue, tas opp til beskatning i denne stat på samme måte som inntekt som erverves, henholdsvis formue som innehas, av en person bosatt der.
2. Når en fysisk person etter bestemmelsene i punkt 1 har bopel i flere kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
 - a) han skal anses for bosatt bare i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i flere stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke har en fast bolig i noen av de kontraherende stater, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har vanlig opphold;
 - c) hvis han har vanlig opphold i flere stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat i hvilken han er statsborger;
 - d) hvis han er statsborger i flere stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de angjeldende kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1, anses for bosatt (hjemmehørende) i flere kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende bare i den stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg.

Artikkel 5

FAST DRIFTSSTED

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretagendes virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
 - a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted, og
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.
3. Et bygnings-, anleggs-, installasjons- eller monteringsprosjekt, eller virksomhet som består av planlegging, overvåking, rådgivning eller annen hjelpende personalinnsats i forbindelse med slikt prosjekt, utgjør et fast driftssted, men bare dersom prosjektet eller virksomheten varer mer enn tolv måneder i en kontraherende stat.
4. Ved beregning av den tid som omhandles i punkt 3 anses virksomhet, som utøves av et foretagende som har interessefellesskap med et annet foretagende, for utøvet av det foretagende som det har interessefellesskap med, hvis virksomheten i vesentlig grad er av samme art som den virksomhet som det sistnevnte foretagende utøver og begge foretagenders virksomhet gjelder samme prosjekt.
5. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:
 - a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet;
 - b) opprettholdelsen av varelager som tilhører foretagendet, utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
 - c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretagendet utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
 - d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretagendet;
 - e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive annen virksomhet som for foretagendet er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
 - f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av slike aktiviteter som nevnt i underpunktene a)-e), forutsatt at resultatet av det faste forretningssteds samlede virksomhet som skrives seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakteren av en hjelpevirksomhet.
6. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 gjelder for, opptre på vegne av et foretagende og har, og vanligvis utøver, i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretagendet, skal foretagendet uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretagendet. Dette gjelder dog ikke hvis denne persons virksomhet er begrenset til å omfatte aktiviteter som nevnt i punkt 5, og som hvis de ble utøvet gjennom et

fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

7. Et foretagende skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer, eller blir kontrollert av, et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at noen av disse selskaper skal anses å utgjøre et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

INNETKT AV FAST EIENDOM

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Bestemmelsen i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
3. Når besittelse av aksjer eller andeler i et selskap, hvis hovedsakelige formål er å eie fast eiendom, gir innehaveren av aksjene eller andelene rett til å bruke fast eiendom som tilhører selskapet, kan inntekt som oppebæres ved direkte bruk, ved utleie eller ved enhver annen utnyttelse av slik bruksrett, skattlegges i den kontraherende stat hvor den faste eiendom ligger.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretagende, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7*

FORTJENESTE VED FORRETNINGSVIRKSOMHET

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretagende i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i denne annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.
2. Når et foretagende i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsen i punkt 3, i hver av de kontraherende stater tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.
3. Ved beregningen av et fast driftsstedes fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. Hvis det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, er regelen i punkt 2 ikke til hinder for at denne kontraherende stat

fastsetter den skattepliktige fortjeneste på denne måte. Den fremgangsmåte som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

5. Fortjeneste henføres ikke til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaget.
6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er en god og fyllestgjørende grunn for noe annet.
7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8*

SKIPSFART OG LUFTFART

1. Fortjeneste som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Fortjeneste som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved bruk, vedlikehold eller utleie av containere (innbefattet tilhengere og annet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av gods eller varer, skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre containeren benyttes bare mellom steder i en annen kontraherende stat.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetagende eller i en internasjonal driftsorganisasjon.

Artikkel 9

FORETAGENDER MED FAST TILKNYTNING TIL HVERANDRE

1. I tilfelle hvor
 - a) et foretagende i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen eller kontrollen i et foretagende i en annen kontraherende stat, eller eier andel av kapitalen i dette foretagende, eller
 - b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen eller kontrollen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i en annen kontraherende stat, eller eier andel av kapitalen i disse foretagender,

skal følgende gjelde:

Hvis det mellom vedkommende foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem, som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretagender, kan enhver fortjeneste som uten slike vilkår ville ha tilfalt et av foretagendene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendets fortjeneste.

2. I tilfelle hvor en kontraherende stat medregner i fortjenesten til et foretagende som er hjemmehørende i denne stat - og skattlegger i samsvar med dette - fortjeneste som et foretagende i en annen kontraherende stat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretagende hadde vært slike som ville ha blitt avtalt

mellom uavhengige foretak, da skal denne annen stat foreta en passende justering av den skatt som er beregnet av denne fortjeneste, hvis denne annen stat finner justeringen berettiget, både i prinsipp og beløp. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser og de kompetente myndigheter i de berørte kontraherende stater skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.

Artikkel 10*

DIVIDENDER³

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der hvor han er bosatt og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til næringsvirksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelse av fritt yrke fra et fast sted. I så tilfelle skattlegges dividender som utbetales fra et selskap som er hjemmehørende i en kontraherende stat til en slik virkelig rettighetshaver, etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.
3. Dividender fra et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat kan også skattlegges i den kontraherende stat der selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den virkelige rettighetshaver til dividendene er en person bosatt i den andre kontraherende stat skal den skatt som ilegges ikke overstige 15 prosent av dividendenes bruttobeløp. Slike dividender skal imidlertid være unntatt fra beskatning i den førstnevnte stat dersom den virkelige rettighetshaver til dividendene er et selskap (med unntak av personsammenslutninger og dødsboer) som direkte eier minst 10 prosent av det utbetalende selskaps kapital. Når et selskap som er hjemmehørende i en kontraherende stat, eier andel i et utbetalende selskap i en annen kontraherende stat gjennom en eller flere personsammenslutninger, skal dette selskapet - ved anvendelsen av dette punkt - anses å eie en andel direkte i det utbetalende selskap. Selskapets andel i det utbetalende selskap på grunn av dette eierskap skal anses å motsvare den andel, som selskapet eier i det utbetalende selskap gjennom personsammenslutningen eller personsammenslutningene.
4. Uansett bestemmelsene i punkt 3 kan islandsk skatt av dividender forhøyes til høyst 15 prosent i den utstrekning slike dividender er fratrukket i det utdelende selskaps inntekt ved fastsettelsen av islandsk skatt.
5. Bestemmelsene i punktene 3 og 4 berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.
6. Uttrykket «dividender» betyr i denne artikkel inntekt av aksjer, andelsbevis eller andre rettigheter, som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende er undergitt den samme behandling ved beskatningen som inntekt av aksjer. Som dividender regnes også inntekt fra en ordning som innebærer en rett til å ta del i overskudd i den grad den i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat hvor den skriver seg fra, er klassifisert som slik inntekt.
7. Uansett bestemmelsene i punktene 3 og 4 kan de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avtale at dividender, som tilfaller en i avtalen navngitt institusjon med allment, veldedig eller annet allmennyttig formål, som etter lovgivningen i den kontraherende

³ Punkt 3 og punkt 6 endret ved protokoll undertegnet 4. april 2008.

stat der institusjonen er hjemmehørende er fritatt for skatt av dividender, skal være fritatt i en annen kontraherende stat for skatt av dividender fra selskap i denne annen stat.

8. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppebærer inntekt fra en annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke av selskapets ikke-utdelte overskudd ilegge en skatt som utgår av selskapets ikke-utdelte overskudd, selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11*

RENTER

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i en annen kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaveren til rentene.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der han er bosatt, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til den virksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelsen av fritt yrke fra det faste sted. I så fall skattlegges renter som skriver seg fra en kontraherende stat og betales til en slik virkelig rettighetshaver etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.
3. Med uttrykket «renter» i denne artikkel forstås inntekt av fordringer av enhver art som ikke er utdeling etter artikkel 10 punkt 6, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og gevinster som skriver seg fra slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Morarenter som følge av for sen betaling skal ikke anses som renter etter denne artikkel.
4. Når det betalte rentebeløp på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og den virkelige rettighetshaveren, eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaveren, hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12*

ROYALTY

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i en annen kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne annen stat hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaveren til royaltyen.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der han er bosatt, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til den virksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelsen av fritt yrke fra det faste sted. I så fall skattlegges royalties som skriver seg fra en kontraherende stat og betales til en slik virkelig rettighetshaver etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.
3. Med uttrykket «royalty» i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter (herunder kinematografiske filmer og filmer og bånd for radio- eller fjernsynsutsendelse), patenter, varemerker, mønstre eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.
4. Når det betalte royaltybeløp på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaveren eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13*

FORMUESGEVINST⁴

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av aksje eller annen andel i et selskap hvis hovedsakelige formål er å eie fast eiendom og hvor verdiene (før fradrag for gjeld) direkte eller indirekte utgjør mer enn 75 prosent fast eiendom beliggende i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne stat.
3. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også gevinst ved avhendelse av løsøre knyttet til et fast sted som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet), eller av fast sted som nevnt.
4. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av skip eller luftfartøy som anvendes i internasjonal fart eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer skal bare kunne skattlegges i denne stat.
5. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av containere (innbefattet tilhengere og annet utstyr for transport av containere) som benyttes til transport av

⁴ Punkt 7 endret ved protokoll undertegnet 4. april 2008.

gods eller varer, skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre containeren benyttes bare mellom steder i en annen kontraherende stat.

6. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn omhandlet i punktene 1–5 skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.
7. Fortjeneste, som ved avhendelse av aksjer eller andre andeler eller rettigheter i et selskap eller en personsammenslutning erverves av en fysisk person, som har vært bosatt i en kontraherende stat og er blitt bosatt i en annen kontraherende stat, kan - uansett bestemmelsene i punkt 6 - skattlegges i den førstnevnte kontraherende stat, hvis avhendelsen av aksjen, andelen eller rettigheten skjer på noe tidspunkt i løpet av de ti år som følger nærmest etter det år, da personens bosted i førstnevnte stat opphørte. Den førstnevnte stat kan dog bare skattlegge den verdistigning som er oppstått før den fysiske person ble bosatt i den annen kontraherende stat. Med rettighet i et selskap eller en personsammenslutning anses ved anvendelsen av dette punkt rettighet eller annet aktiva, som etter lovgivningen i den førstnevnte stat ved beskatningen behandles på samme måte som fortjeneste ved avhendelse av andel i et selskap eller en personsammenslutning.

Artikkel 14*

SELVSTENDIGE PERSONLIGE TJENESTER (FRITT YRKE)

1. Inntekt som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid kan slik inntekt også skattlegges i en annen kontraherende stat dersom:
 - a) han i denne annen stat har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet for utøvelse av hans virksomhet, men bare så meget av inntekten som kan tilskrives dette faste sted; eller
 - b) han oppholder seg i denne annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av en tolv-måneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår, men bare så meget av inntekten som kan tilskrives virksomhet som er utøvet i denne annen stat i dette eller disse tidsrom.
2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15*

PRIVAT TJENESTE (LØNNSARBEID)⁵

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18, 19, 20 og 21, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre arbeidet er utført i en annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført i denne annen stat, kan godtgjørelse for dette skattlegges der.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
 - a) mottakeren oppholder seg i denne annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av en tolv-måneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår; og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i denne annen stat; og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i denne annen stat samt,
 - d) det ikke er tale om utleie av arbeidskraft.
3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan inntekt av lønnsarbeid som utføres om bord på dansk, færøysk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skip i internasjonal fart skattlegges i den kontraherende stat hvis nasjonalitet skipet har; ved anvendelsen av denne bestemmelse skal utenlandsk skip, som befraktes på såkalt bareboat basis av en person bosatt i en kontraherende stat, likestilles med henholdsvis dansk, færøysk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skip;
4. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel skattlegges inntekt av lønnsarbeid som utføres om bord på
 - a) luftfartøy bare i den kontraherende stat hvor den som oppebærer godtgjørelsen for lønnsarbeidet er bosatt;
 - b) fiske-, selfangst- eller hvalfangstfartøy bare i den kontraherende stat hvor den som oppebærer lønnsgodtgjørelsen er bosatt, også når godtgjørelsen for lønnsarbeidet utredes i form av en viss lott eller part av utbyttet av fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomheten.

Artikkel 16

STYREGODTGJØRELSE

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller annet lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

⁵ Punkt 4 bokstav a) endret ved protokoll undertegnet 4. april 2008.

Artikkel 17

ARTISTER OG SPORTSUTØVERE

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved personlig virksomhet i en annen kontraherende stat som artist, såsom teater- eller filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller i egenskap av sportsutøver, skattlegges i denne annen stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra virksomhet utøvet av en artist eller sportsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller sportsutøveren selv, men en annen person, kan denne inntekt uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller sportsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artist eller sportsutøver bosatt i en kontraherende stat utøver i en annen kontraherende stat hvis besøket i denne annen stat hovedsakelig er understøttet av offentlige fond i den førstnevnte staten. I et slikt tilfelle skal inntekten bare kunne skattlegges i den førstnevnte staten.

Artikkel 18*

PENSJON M.M.⁶

1. Pensjon og livrente, som utbetales fra en kontraherende stat og utbetaling fra en kontraherende stat i henhold til sosiallovgivningen i denne stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat kan skattlegges i den førstnevnte staten.
2. Uansett de øvrige bestemmelser i denne overenskomst skal underholdsbidrag, som en person bosatt i en kontraherende stat betaler til ektefelle eller tidligere ektefelle eller til barn bosatt i en annen kontraherende stat, unntas fra beskatning i denne annen stat dersom det ville ha vært unntatt fra beskatning i den førstnevnte staten hvis mottakeren hadde vært bosatt der.
3. Uttrykket «livrente» betyr et fastsatt beløp, som betales til en fysisk person periodisk til fastsatte tider på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, og som erlegges i henhold til en forpliktelse til å foreta disse utbetalinger som motytelse for dertil svarende fullt vederlag i penger eller pengers verdi.

Artikkel 19*

OFFENTLIG TJENESTE

1. Lønn og annen lignende godtgjørelse (unntatt pensjon) som utbetales av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslige institusjoner til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne stat, regionale eller lokale myndigheter eller offentligrettslige institusjoner, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Dersom lønn eller annen lignende godtgjørelse som omhandlet i punkt 1 tilfaller en mottaker for arbeid som denne utfører i en annen kontraherende stat enn den som lønnen eller godtgjørelsen utbetales fra, skal imidlertid lønnen eller godtgjørelsen kunne skattlegges bare i den stat der arbeidet utføres, dersom mottakeren er en person som er bosatt i denne stat og
 - a) er statsborger av denne stat; eller
 - b) ikke bosatte seg i denne stat utelukkende for å utføre arbeidet.

⁶ Punkt 1 endret ved protokoll undertegnet 4. april 2008.

3. Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 17 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslige institusjoner.

Artikkel 20*

STUDENTER OG PRAKTIKANTER

En person som oppholder seg i en kontraherende stat utelukkende for

- a) studier ved lærestanstalt i denne stat, dersom studiene er av slik art at studiene omfattes av ordning om utdanningsstøtte av offentlige midler i denne stat, eller
- b) å få forretnings-, fiskeri-, industri-, landbruks- eller skogbrukspraksis i denne stat;

og som har eller umiddelbart før oppholdet var bosatt i en annen kontraherende stat, skal ikke skattlegges i førstnevnte stat for beløp som han oppbærer fra kilder utenfor denne stat til sitt opphold, sin undervisning eller praksis.

Artikkel 21*

VIRKSOMHET KNYTTET TIL FORBEREDENDE UNDERSØKELSE, UTFORSKNING ELLER UTNYTTELSE AV PETROLEUMSFØREKOMSTER⁷

1. Uansett de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, med unntak av bestemmelsene i artikkel 8, får bestemmelsene i denne artikkel anvendelse i de tilfeller hvor en person som er bosatt i en kontraherende stat driver virksomhet knyttet til forberedende undersøkelse, utforskning eller utnyttelse av petroleumsforekomster i en kontraherende stat.
2.
 - a) En person som er bosatt i en kontraherende stat, og som utenfor en annen kontraherende stats kyst driver virksomhet som omhandlet i punkt 1, anses å drive virksomheten fra fast driftssted eller fast sted i denne annen stat.
 - b) Dersom en slik person driver sin virksomhet innenfor et utforsknings- eller utvinningsområde som strekker seg fra et sted utenfor denne annen stats kyst og inn på denne stats landområde og virksomheten ikke utelukkende drives innenfor landområdet, får underpunkt a) tilsvarende anvendelse.
 - c) Virksomhet som angår bygging eller installasjon av rørledning til transport av uraffinert petroleum eller bygningsarbeid direkte knyttet til slik virksomhet anses drevet fra et fast driftssted i denne annen stat også med hensyn til slik virksomhet som utføres på land, når virksomheten inngår i et prosjekt som strekker seg fra et sted utenfor kysten i denne stat og inn på denne stats landområde.
3. Bestemmelsene i punkt 2 får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en tolv-måneders periode.
4. Ved beregning av den tid som omhandles i punkt 3, anses virksomhet, som utøves av et foretagende som har interessefellesskap med et annet foretagende, for utøvet av det foretagende som det har interessefellesskap med, hvis virksomheten i vesentlig grad er av samme art som den virksomhet som det sistnevnte foretagende utøver og begge foretagenders virksomhet gjelder samme prosjekt.
5. Inntekt, som oppbæres av et foretagende i en kontraherende stat ved transport av personell eller forsyninger med skip eller luftfartøy til eller innenfor et område som omhandlet i punktene

⁷ Punkt 1 og punkt 7 bokstav c) endret ved protokoll undertegnet 6. oktober 1997.

2 a) og 2 b) i den annen kontraherende stat der det utøves forretningsvirksomhet knyttet til forberedende undersøkelse, utforskning eller utnyttelse av petroleumsforekomster eller ved drift av taubåter, forsyningsfartøy eller andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den førstnevnte staten.

6. Bestemmelsene i artikkel 13 punkt 4 og artikkel 23 punkt 3 får anvendelse henholdsvis på gevinst ved avhendelse av skip, båter eller luftfartøy som omhandlet i punkt 5 og på formue som består av slike skip, båter eller luftfartøy.

7. Uansett de øvrige bestemmelser i overenskomsten gjelder følgende ved beskatning av lønn og annen lignende godtgjørelse som en person som er bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid som utføres i en annen kontraherende stat for en arbeidsgiver som utøver slik virksomhet som omhandlet i punktene 1 og 2:

a) Med mindre bestemmelsene i underpunktene b) - d) medfører noe annet, kan slik lønn eller godtgjørelse skattlegges i denne annen stat, men bare dersom arbeidet pågår der i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 30 dager i løpet av en tolv-måneders periode.

b) Slik lønn eller godtgjørelse skal bare kunne skattlegges i den førstnevnte kontraherende stat dersom

1) arbeidet er knyttet til utnyttelsen av petroleumsforekomster som befinner seg på midtlinjen mellom kontraherende stater eller mellom en kontraherende stat og en annen stat;

2) det foreligger overenskomst mellom disse stater om felles utnyttelse av forekomstene; og

3) utnyttelsen skjer samtidig på begge sider av midtlinjen.

Bestemmelsene i dette underpunkt får bare anvendelse etter avtale derom mellom de kompetente myndighetene i de kontraherende stater.

c) Dersom arbeidet utføres om bord på skip eller båt som omhandlet i punkt 5, kan slik lønn og godtgjørelse skattlegges i den kontraherende stat hvor den person som anvender skipet eller båten er hjemmehørende.

d) Dersom arbeidet utføres om bord på luftfartøy som omhandlet i punkt 5, skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i den kontraherende stat der foretaket er hjemmehørende.

8. En person som er bosatt i en kontraherende stat og som driver virksomhet utenfor kysten av en annen kontraherende stat er unntatt fra beskatning i denne annen stat for gevinst som denne person anses å ha oppebåret som følge av overflytting av flyttbar boreinstallasjon eller hotellplattform til et område utenfor denne annen stat. Med gevinst i dette punkt forstås det beløp hvormed markedsverdien på tidspunktet for overflyttingen overstiger restverdien på dette tidspunkt med tillegg av foretatte avskrivninger.

9. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av:

a) rett til forberedende undersøkelse, utforskning eller utnyttelse av petroleumsforekomster i en annen kontraherende stat, herunder rett til andel i eller fordel av slike forekomster; eller

b) aksjer eller andre andeler i selskap, hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skrives fra slik rett;

kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 22

ANNEN INNTEKT

1. Inntekter som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra, bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse, når mottakeren er bosatt i en kontraherende stat og har fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til den virksomhet som drives fra det faste driftssted eller utøvelsen av fritt yrke fra det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse. I tilfelle hvor det til et fast driftssted eller et fast sted hører fast eiendom, skal imidlertid inntekt av slik eiendom skattlegges i henhold til bestemmelsene i artikkel 6, punktene 1, 2 og 4.

Artikkel 23*

FORMUE

1. Formue i fast eiendom som eies av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Formue i aksje eller annen andel i selskap hvis hovedsakelige formål er å eie fast eiendom og hvor mer enn 75 prosent av verdiene (før fradrag for gjeld), direkte eller indirekte, består av fast eiendom beliggende i en kontraherende stat, kan skattlegges i denne stat.
3. Formue i skip eller luftfartøy som drives i internasjonal fart, og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, og som eies av en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
4. Formue som består av containere (innbefattet tilhengere og annet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av gods eller varer, og som eies av en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre containeren benyttes bare mellom steder i en annen kontraherende stat.
5. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal, uansett hvor den befinner seg, bare kunne skattlegges i denne stat.
6. Uansett bestemmelsene i punkt 5 kan imidlertid formue bestående av løsøre, som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat for utøvelsen av et fritt yrke, skattlegges i denne annen stat.
7. Bestemmelsene i punktene 1–6 får kun anvendelse i en kontraherende stat i forhold til en annen kontraherende stat som illegger en alminnelig skatt på formue.

Artikkel 24

DØDSBO

Inntekt eller formue, som skattlegges hos dødsbo hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke skattlegges hos loddeier eller legatar som er bosatt i en annen kontraherende stat.

Artikkel 25*

UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING⁸

1. DANMARK

- a) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Danmark, med mindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) medfører noe annet, innrømme fradrag i denne persons danske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den danske inntektsskatt beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Danmark medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den danske inntektsskatten med den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

2. FÆRØYENE

- a) Når en person bosatt i Færøyene oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Færøyene, med mindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) medfører noe annet, innrømme fradrag i denne persons færøyske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den færøyske inntektsskatt, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Færøyene oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Færøyene medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den færøyske inntektsskatten med den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

3. FINLAND

- a) Når en person bosatt i Finland oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Finland, med mindre bestemmelsene i underpunktene b), c) eller d) medfører noe annet, med forbehold av bestemmelsene i finsk lovgivning (også i den ordlyd den i fremtiden kan få ved å endres uten at de her angitte alminnelige prinsipper påvirkes),

⁸ Artikkel 25 punkt 1 c) slettet etter begjæring fra Danmark (endringen trådte i kraft 29. desember 1999 og fikk virkning fra 1. januar 2000). Punkt 3 bokstav c) endret ved protokoll undertegnet 6. oktober 1997. Punkt 2 c) slettet etter begjæring fra Færøyene (endringen trådte i kraft 12. desember 2024 og fikk virkning fra 1. januar 2025).

- 1) innrømme fradrag i denne persons finske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat i henhold til lovgivningen i denne stat og i overensstemmelse med avtalen, beregnet på samme inntekt som den på hvilken den finske skatten beregnes;
 - 2) innrømme fradrag i denne persons finske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat i henhold til lovgivningen i denne stat og i overensstemmelse med avtalen, beregnet på samme formue som den på hvilken den finske skatten beregnes;
- b) Utbytte fra et selskap bosatt i en annen kontraherende stat enn Finland til et selskap bosatt i Finland er unntatt fra beskatning i Finland, dersom mottakeren direkte kontrollerer minst 10 prosent av stemmetallet i det selskapet som utdeler utbyttet.
- c) Når en person bosatt i Finland fra en annen kontraherende stat oppbeholder inntekt av privat tjeneste som omhandlet i artikkel 15 punkt 1 eller artikkel 21 punkt 7 a) og som i henhold til disse punkter kan beskattes i denne annen kontraherende stat, skal slik inntekt unntas fra finsk skatt.
- d) Når en person bosatt i Finland oppbeholder inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat eller oppbeholder inntekt som i henhold til underpunkt c) skal unntas fra finsk skatt, kan Finland medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den finske inntektsskatten eller formuesskatten med den del av henholdsvis inntektsskatten eller formuesskatten som svares av den inntekt som oppbæres fra denne annen stat eller den formue som eies der.

4. ISLAND

- a) Når en person bosatt i Island oppbeholder inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skattlegges eller kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, med mindre bestemmelsene i underpunkt b) medfører noe annet, sette ned den islandske inntekts- eller formuesskatten med den del av henholdsvis inntekts- eller formuesskatten som svares av den inntekt som oppbæres fra denne annen stat eller den formue som eies der.
- b) Når en person bosatt i Island oppbeholder inntekt som i henhold til bestemmelsene i artikkel 10, artikkel 13 punkt 7, artikkel 15 punkt 3, artikkel 16 eller artikkel 21 punktene 1-6 og 7 c) samt 8 og 9 kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island innrømme fradrag i denne persons islandske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den islandske skatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.

5. NORGE

Om ikke bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning mot norsk skatt av skatt betalt i et område utenfor Norge medfører noe annet (dog uten å påvirke de her nevnte alminnelige retningslinjer),

- a) Når en person bosatt i Norge oppbeholder inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge, med mindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) medfører noe annet,
- 1) innrømme fradrag i denne persons inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;
 - 2) innrømme fradrag i denne persons formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt på disse deler av formuen i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt, henholdsvis formue, som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Norge medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske inntektsskatten med den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.
- c) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som omhandlet i artikkel 15 punkt 1 eller artikkel 21 punkt 7 a), kan Norge medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske inntektsskatten med den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

6. SVERIGE

- a) Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Sverige, med mindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) medfører noe annet,
 - 1) under hensyntagen til bestemmelsene i svensk lovgivning (også med den ordlyd som den i fremtiden kan få ved å endres uten at de her angitte alminnelige prinsipper endres) - innrømme fradrag i inntektsskatten med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;
 - 2) innrømme fradrag i denne persons svenske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den svenske formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den formue som kan skattlegges i denne annen stat.
- b) Når en person bosatt i Sverige fra en annen kontraherende stat oppebærer inntekt av privat tjeneste som omhandlet i artikkel 15 punkt 1 eller artikkel 21 punkt 7 a) og som i henhold til disse punktene kan skattlegges i denne annen kontraherende stat, skal, uansett bestemmelsene i underpunkt a), slik inntekt unntas fra svensk skatt.
- c) Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat eller oppebærer inntekt som i henhold til underpunkt b) skal unntas fra svensk skatt, kan Sverige, ved beregningen av skattesatsen for svensk progressiv skatt på annen inntekt eller formue, ta i betraktning den inntekt eller formue som bare skal kunne skattlegges i den annen kontraherende stat eller slik inntekt som er unntatt fra svensk skatt.

7. FELLES BESTEMMELSER

- 1. Uttrykket «er betalt i denne annen stat» i denne artikkel anses også å omfatte slik inntektsskatt som er betalt i henholdsvis Danmark, Færøyene, Finland, Island, Norge eller Sverige og som skal overføres til nevnte annen stat for der å godskrives vedkommende person som skatt på samme inntekt.
- 2. Dersom en person som er bosatt i en kontraherende stat (bostedsstaten) fra en annen kontraherende stat (arbeidsstaten) oppebærer inntekt av privat tjeneste (lønnsarbeid) som i henhold til artikkel 15 punkt 1 eller artikkel 21 punkt 7 a) kan beskattes i arbeidsstaten, skal bostedsstaten, uten hinder av bestemmelsene i punktene 1 c), 2 c), 3 c), 4 a), 5 c) eller 6 b) i denne artikkel, unngå dobbeltbeskatning ved å innrømme som fradrag den skatt som er betalt i denne annen stat ved anvendelse av bestemmelsene i punktene 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 a) eller 6 a) dersom vedkommende person har oppebåret inntekten fra et foretagende eller fast driftssted i arbeidsstaten og han er eller umiddelbart før ansettelsen i virksomheten har vært ansatt i

- a) et foretagende utenfor arbeidsstaten som står i interessefellesskap med foretaket i arbeidsstaten, eller
 - b) et foretagende utenfor arbeidsstaten som eier det faste driftssted.
3. Bestemmelsene i punktene 1 c), 2 c), 3 c), 4 a), 5 c) eller 6 b) skal uten hensyn til foregående punkt likevel anvendes dersom vedkommende kan godtgjøre at
- a) han i vedkommende inntektsår i og under arbeidet har oppholdt seg i arbeidsstaten i en sammenhengende periode på mer enn tre måneder, eller
 - b) arbeidet i arbeidsstaten er utført for foretaket i denne stat eller det der beliggende faste driftssted og at kostnadene rettelig er belastet dette foretagende eller faste driftssted.

Artikkel 26*

GENERELLE BESKATNINGSREGLER⁹

1. Inntekt som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, eller formue som eies av en slik person kan ikke skattlegges i en annen kontraherende stat, med mindre skattleggingen uttrykkelig er tillatt etter denne overenskomst.
2. Dersom beskatningsretten til en inntekt eller formue i henhold til overenskomsten er tillagt en annen kontraherende stat enn den stat hvor personen som oppbærer inntekten eller eier formuen er bosatt, og denne annen stat på grunn av sin lovgivning ikke medtar inntekten eller formuen i sin helhet ved skattleggingen eller bare tar i betraktning inntekten eller formuen ved progresjonsberegningen eller annen skatteberegning, skattlegges den del av inntekten eller formuen som ikke medtas ved skattleggingen i denne andre stat, bare i den kontraherende stat der vedkommende person er bosatt, med mindre noe annet følger nedenfor.
3. Dersom beskatningsretten i henhold til artikkel 14 punkt 1 samt artikkel 15 punkt 2 og underpunktene 4 a) og 4 b) til en inntekt som oppbæres av en person som er bosatt i en kontraherende stat i henhold til overenskomsten er tillagt bare denne stat, kan inntekten beskattes i en annen kontraherende stat dersom inntekten ikke kan beskattes i den førstnevnte staten på grunn av lovgivningen i denne staten.
4. Uavhengig av de øvrige bestemmelsene i denne overenskomsten, skal en fordel etter denne overenskomst ikke innrømmes med hensyn til inntekt eller formue, hvis det, med hensyn til alle relevante omstendigheter, er rimelig å anta at å oppnå fordelene var et av hovedformålene med arrangementet eller transaksjonen som direkte eller indirekte resulterte i denne fordel. Dette gjelder likevel ikke dersom det fastslås at å innrømme fordelene under disse omstendighetene, er i overensstemmelse med overenskomstens innhold og formål.

⁹ Punkt 3 og 4 slettet ved protokoll undertegnet 4. april 2008. Punkt 5 renummerert som punkt 3. Nytt punkt 4 ble tilføyd ved protokoll undertegnet 29. august 2018.

Artikkel 27

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i en annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, især med hensyn til bosettelse, som er annerledes eller mer tyngende enn den som statsborgere av denne annen stat under samme forhold er eller måtte bli pålagt. Denne bestemmelse skal uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en eller flere av de kontraherende stater.
2. Beskatningen av et fast driftssted eller et fast sted, som et foretagende eller en person bosatt (hjemmehørende) i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender eller personer bosatt (hjemmehørende) i denne annen stat som utøver samme virksomhet.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i en annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritagelser og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesplikt innrømmer personer som er bosatt i den førstnevnte stat.

Bestemmelsen medfører heller ikke rett til i en kontraherende stat å oppnå fradrag ved beskatningen eller fritagelse for beskatning av dividende eller annen utbetaling til et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat.

Bestemmelsen i første ledd hindrer heller ikke en kontraherende stat i å skattlegge inntekt som oppbevares av et fast driftssted etter reglene i denne stats egen lovgivning, når det faste driftssted tilhører et aksjeselskap eller dermed likestilt selskap i en annen kontraherende stat. Beskatningen skal dog svare til den beskatning som anvendes for aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper hjemmehørende i den førstnevnte kontraherende stat, for så vidt angår deres inntekt, beregnet uten fradrag for utdelt utbytte.

3. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 4 eller artikkel 12 punkt 4 kommer til anvendelse, skal renter, royalties og andre utbetalinger fra et foretagende i en kontraherende stat til mottaker i en annen kontraherende stat, kunne fratrekkes ved beregningen av den skattbare inntekt for slikt foretagende på samme vilkår som tilsvarende utbetalinger til personer hjemmehørende i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretagende i en kontraherende stat har til en person bosatt (hjemmehørende) i en annen kontraherende stat, ved beregningen av foretagendets skattepliktige formue være fradragsberettiget på samme vilkår som gjeld til personer som er bosatt (hjemmehørende) i den førstnevnte stat.
4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital, helt eller delvis, eies eller kontrolleres direkte eller indirekte av en eller flere personer som er hjemmehørende i en eller flere av de andre kontraherende stater, skal ikke i den førstnevnte stat kunne underkastes noen beskatning eller dermed forbundne skattekrav, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller dermed forbundne krav som andre tilsvarende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
5. Uansett bestemmelsene i artikkel 2 skal bestemmelsene i denne artikkel få anvendelse på skatter av enhver art og slag.

Artikkel 28

FREMGANGSMÅTE VED INNGÅELSE AV GJENSIDIGE AVTALER¹⁰

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i en eller flere av de kontraherende stater medfører eller vil medføre for ham en beskatning som ikke er i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han, uten at dette påvirker hans rett til å benytte de rettsmidlene som er tilgjengelige etter internretten i disse statene, fremme sin sak for den kompetente myndighet i en av disse kontraherende stater. Saken må fremmes innen fem år fra det tidspunkt personen fikk kunnskap om tiltaket som gir grunnlag for beskatningen som strider mot bestemmelsene i overenskomsten.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å avgjøre saken ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i vedkommende annen kontraherende stat, som berøres av spørsmålet, med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med overenskomsten. Hvis den stat hvis kompetente myndighet vedkommende person har lagt saken frem for ikke selv berøres av spørsmålet, skal denne kompetente myndighet overlate saken til den kompetente myndighet i en av de stater som berøres av spørsmålet. Avtale som treffes skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning.
3. Dersom vanskeligheter eller tvil oppstår mellom de kontraherende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten, skal de kompetente myndigheter i disse stater forhandle for å søke spørsmålet løst ved gjensidig avtale. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan også forhandle for å unngå dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke omfattes av overenskomsten eller ved gjensidig avtale å løse spørsmål som uten å være regulert i overenskomsten, kan oppstå på grunn av ulikhet i vedkommende staters prinsipper for skattens beregning, eller av andre grunner for så vidt angår de skatter som er omhandlet i artikkel 2.
4. Innen avgjørelse treffes i spørsmål som omhandlet i punkt 3, skal resultatet av forhandlingene som der omhandlet snarest meddeles til de kompetente myndigheter i de øvrige kontraherende stater. Finner den kompetente myndighet i en kontraherende stat at forhandlinger bør finne sted mellom de kompetente myndigheter i samtlige kontraherende stater, skal på begjæring fra den kompetente myndighet i den førstnevnte kontraherende stat slike forhandlinger finne sted snarest mulig.

Artikkel 29

MEDLEMMER AV DIPLOMATISKE STASJONER ELLER KONSULAT

Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 30

TERRITORIAL UTVIDELSE

1. Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til å omfatte de områder som etter bestemmelsene i artikkel 3 punkt 1 a) er unntatt fra overenskomstens anvendelsesområde, under forutsetning av at det der utskrives skatter av samme eller vesentlig lignende karakter som de som omfattes av overenskomsten. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være gjenstand for slike endringer og vilkår,

¹⁰ Punkt 1 ble endret ved protokoll undertegnet 20. august 2018.

herunder bestemmelser om opphør, som måtte bli særskilt avtalt mellom de kontraherende stater ved noter som blir å utveksle gjennom diplomatiske kanaler.

2. I tilfelle av at overenskomsten opphører å gjelde i henhold til artikkel 32, skal den, hvis ikke noe annet blir avtalt mellom de kontraherende stater, også opphøre å ha virkning for områder som den er blitt utvidet til å omfatte etter bestemmelsene i denne artikkel.

Artikkel 31*

IKRAFTTREDELSE

1. Denne overenskomst trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige kontraherende stater har meddelt det finske utenriksministeriet, at overenskomsten er godkjent. Det finske utenriksministeriet underretter de øvrige kontraherende stater om mottakelsen av disse meddelelser og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttredelse.
2. Etter overenskomstens ikrafttredelse får dens bestemmelser anvendelse:
 - a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppbæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere;
 - b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere;
 - c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere.
3. Uansett bestemmelsen i artikkel 15 punkt 3 skattlegges inntekt av lønnsarbeid som omfattes av denne bestemmelsen bare i den kontraherende stat hvis nasjonalitet skipet har. Denne bestemmelsen anvendes på skatter som gjelder det inntektsår som følger nærmest etter det år da overenskomsten trer i kraft og de to nærmest etterfølgende kalenderår.
4. Overenskomsten av 12. september 1989 mellom de nordiske land for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue skal ikke lenger anvendes for så vidt angår inntekt eller formue som nærværende overenskomst får anvendelse på i henhold til punkt 2. Den førstnevnte overenskomst skal opphøre å gjelde ved det siste tidspunkt da nærværende avtale ifølge foregående bestemmelser i det nevnte punkt får anvendelse.
5. Bestemmelsene i henholdsvis punktene 2 og 3 i avsnitt VII og punktene 2 og 3 i avsnitt VIII i protokollen til overenskomsten av den 12. september 1989 skal dog stadig anvendes på person som den 1. januar 1997 oppfyller og for den tid deretter stadig oppfyller vilkårene i nevnte bestemmelser. Tiden til og med den 30. juni 1997 tas med i betraktning ved beregningen av seksmåneders perioden i henholdsvis punkt 4 i avsnitt VII og punkt 4 i avsnitt VIII i protokollen til nevnte avtale. Kortere avbrudd som ferie, svangerskapspermisjon mv, skal ikke tas i betraktning. De nærmere bestemmelsene om anvendelsen herav skal avgjøres ved gjensidig avtale mellom de kompetente myndigheter i Danmark og Sverige.

Artikkel 32

OPPHØR

En kontraherende stat kan senest den 30. juni i et kalenderår som begynner etter utløpet av et tidsrom på fem år etter dagen for overenskomstens ikrafttredelse, si opp overenskomsten ved å gi skriftlig meddelelse om dette til det finske utenriksministeriet, som underretter de øvrige kontraherende stater om mottakelsen av slik meddelelse og om dens innhold. Er oppsigelsesfristen

overholdt, opphører overenskomsten å gjelde i forholdet mellom den stat som har fremsatt oppsigelsen og de øvrige kontraherende stater:

- a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppebæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da det finske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da det finske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen eller senere;
- c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår nærmest etter det år da det finske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen eller senere.

Originaleksemplaret av denne overenskomst deponeres i det finske utenriksministeriet, som tilstiler de øvrige kontraherende stater bekreftede kopier av den.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende etter behørig fullmakt, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i Helsingfors, den 23. september 1996 i ett eksemplar på henholdsvis dansk, færøysk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet det på svensk utferdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, slik at samtlige tekster har samme gyldighet.

For Kongeriket	For Kongeriket
Danmarks Regjering	Norges Regjering
Marie-Louise Overvad	Dagfinn Stenseth
For Færøyenes	For Republikken
Landsstyre	Islands Regjering
Petur A. Lamhauge	Gardar Valdimarsson
For Republikken	For Kongeriket
Finlands Regjering	Sveriges Regjering
Hillel Skurnik	Mats Bergqvist

PROTOKOLL

Ved undertegningen av den i dag inngåtte overenskomst mellom de nordiske land for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, er undertegnede blitt enige om følgende bestemmelser som utgjør en integrerende del av overenskomsten:

I. Til artiklene 7 og 15

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 7 skal fortjeneste som oppbæres av et foretagende i Norge eller Sverige ved virksomhet som utøves i henholdsvis Sverige eller Norge, bare kunne skattlegges i den stat hvor foretagendet er hjemmehørende, for så vidt virksomheten gjelder oppsetting og vedlikehold av sperregjerder for rein på slike strekninger langs den norsk-svenske riksgrensen som angitt i avtale inngått i henhold til punkt 4.
2. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 skal inntekt som en person bosatt i Norge eller Sverige oppbærer ved personlig arbeid som utføres i henholdsvis Sverige eller Norge, bare kunne skattlegges i den stat der denne person er bosatt, for så vidt arbeidet gjelder oppsetting og vedlikehold av sperregjerder for rein på slike strekninger langs den norsk-svenske riksgrense som angitt i avtale inngått i henhold til punkt 4.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 om henholdsvis foretagender i eller personer bosatt i Norge eller Sverige, skal ha tilsvarende anvendelse på henholdsvis foretagender i, eller personer bosatt i Finland eller Norge.
4. De kompetente myndigheter i de berørte kontraherende stater skal ved gjensidig avtale fastsette de strekninger langs vedkommende riksgrense, som bestemmelsene i punktene 1-3 får anvendelse på.

II. Til artiklene 7, 10-15, 19 og 23

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 7, artikkel 10 punkt 2, artikkel 11 punkt 2 og artikkel 12 punkt 2, skal fortjeneste som oppbæres av et foretagende i Danmark eller Sverige som deltar i byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund bare kunne skattlegges i den stat hvor foretagendet er hjemmehørende, for den del av inntekten som skriver seg fra byggingen og driften av henholdsvis broen og den dermed tilknyttede tunnelforbindelse. Tilsvarende gjelder inntekt som et slikt foretagende oppbærer fra bygging og vedlikehold av den kunstige øya.
2. Uansett bestemmelsene i artikkel 13 punkt 3 skal gevinst som et foretagende i eller person bosatt i Danmark eller Sverige som deltar i byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, oppbærer ved avhendelse av en der beliggende eiendom som anvendes ved byggingen og driften av henholdsvis broen og den dermed tilknyttede tunnelforbindelse, bare kunne skattlegges i den stat der henholdsvis foretagendet eller personen er bosatt (hjemmehørende). Tilsvarende gjelder gevinst som et slikt foretagende oppbærer ved avhendelse av slik eiendom som anvendes til bygging og vedlikehold av den kunstige øya.
3. Uansett bestemmelsene i artikkel 14 punkt 1, artikkel 15 punkt 1 og artikkel 19 skal inntekt som oppbæres av en person bosatt i Danmark eller Sverige som deltar i byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, om arbeidet knytter seg til byggingen og driften av henholdsvis broen og den dermed tilknyttede tunnelforbindelsen, bare kunne skattlegges i den stat hvor personen er bosatt. Tilsvarende gjelder inntekt som en slik person oppbærer fra arbeidet tilknyttet bygging og vedlikehold av den kunstige øya.
4. Uansett bestemmelsene i artikkel 23 punkt 6 skal der omhandlet formue som tilhører et foretagende i eller en person bosatt i Danmark eller Sverige, og som anvendes ved byggingen og driften av henholdsvis broen og den dermed tilknyttede tunnelforbindelse over Øresund, bare

kunne skattlegges i den stat der henholdsvis foretagedet eller personen er bosatt (hjemmehørende). Tilsvarende gjelder formue som et slikt foretagende eller sådan person innehar og som anvendes til bygging og vedlikehold av den kunstige øya.

III. Til artiklene 7, 8, 13, 15 og 23¹¹

1. Bestemmelsene i artikkel 7, artikkel 8 punkt 1, artikkel 13 punkt 4 og artikkel 23 punkt 3 får anvendelse i Danmark, Norge og Sverige på fortjeneste som konsortiene Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter oppebærer gjennom kommersiell internasjonal og innenriks luftfart og annen med dette direkte sammenhengende virksomhet, på formuesgevinst som de nevnte konsortier oppebærer ved avhendelse av løsøre som anvendes i slik luftfart og slik annen virksomhet og på formue som konsortiet eier og som anvendes i slik luftfart og slik annen virksomhet, i forhold til den andel som deltakere bosatt i henholdsvis Danmark, Norge og Sverige har i konsortiet.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse etter avtale mellom de kompetente myndigheter i Danmark, Norge og Sverige for så vidt angår annet konsortium eller annen lignende sammenslutning som har til formål å drive luftfart eller annen virksomhet i direkte sammenheng med dette, når bare deltakerne i SAS direkte eller indirekte, har andeler i en slik sammenslutning, og når sammenslutningen i det vesentlige er oppbygget i samsvar med de prinsipper som gjelder for SAS.

IV. Til artikkel 13¹²

Bestemmelsene i artikkel 13 punktene 6 og 7 berører ikke en kontraherende stats rett til i henhold til sin lovgivning å beskatte en realisert gevinst, som en person, som flytter fra denne stat, anses å ha oppebåret i forbindelse med utflyttingen.

V. Til artikkel 15

1. I tilfelle som omhandlet i artikkel 15 punkt 2 d) anses arbeidstakere som er bosatt i en kontraherende stat utleid når han av noen (utleier) stilles til disposisjon for å utføre arbeid i noen annens (oppdragsgiver) virksomhet i en annen kontraherende stat, forutsatt at oppdragsgiveren er bosatt eller har fast driftssted i denne annen stat og at utleieren ikke har ansvar for og heller ikke bærer risikoen for arbeidsresultatet.
2. Ved avgjørelsen av spørsmålet om en arbeidstaker skal anses utleid, skal det foretas en samlet vurdering hvorved det særskilt skal tas hensyn til hvorvidt
 - a) den overordnede ledelse av arbeidet tilligger oppdragsgiveren;
 - b) arbeidet utføres på en arbeidsplass som disponeres av oppdragsgiveren og som han har ansvaret for;
 - c) godtgjørelsen til utleieren beregnes etter medgått tid eller under hensyn til annen sammenheng mellom godtgjørelsen og den lønn arbeidstakeren mottar;
 - d) det vesentligste av arbeidsredskap og materiell stilles til disposisjon av oppdragsgiveren; og

¹¹ Punkt 2 slettet ved protokoll undertegnet 4. april 2008. Punkt 3 endret og renummerert som punkt 2 ved protokoll undertegnet 4. april 2008.

¹² Endret ved protokoll undertegnet 4. april 2008.

- e) utleieren ikke ensidig bestemmer antall arbeidstakere og de kvalifikasjoner disse skal ha.
3. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 skal lønn eller annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i Danmark oppebærer på grunn av arbeid som utføres om bord på dansk tog, henholdsvis som en person bosatt i Sverige oppebærer på grunn av arbeid som utføres om bord på svensk tog, i trafikk mellom Danmark og Sverige, bare beskattes i den stat der vedkommende person er bosatt.

VI. Til artiklene 15 og 19

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 og artikkel 19 punkt 1 skal inntekt, som en person bosatt i en kommune i Finland eller Norge som grenser til landegrensen mellom disse stater, oppebærer ved personlig arbeid som utføres i slik kommune i den annen av disse stater, bare kunne skattlegges i den stat hvor vedkommende person er bosatt, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i denne stat.
2. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 og artikkel 19 punkt 1 skal inntekt, som en person bosatt i en kommune i Finland eller Sverige som grenser til landegrensen mellom disse stater, oppebærer ved personlig arbeid som utføres i slik kommune i den annen av disse stater, bare kunne skattlegges i den stat hvor vedkommende person er bosatt, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i denne stat.
3. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 og artikkel 19 punkt 1 skal inntekt, som en person bosatt i en kommune i Norge eller Sverige som grenser til landegrensen mellom disse stater, oppebærer ved personlig arbeid som utføres i slik kommune i den annen av disse stater, bare kunne skattlegges i den stat hvor vedkommende person er bosatt, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i denne stat.
4. Med uttrykket «regelmessig oppholder seg» forstås at den skattepliktige som hovedregel minst en gang i uken oppholder seg på sin faste bopel i den kontraherende stat hvor han er bosatt. For at den skattepliktige skal ansees for å oppholde seg på sin faste bopel skal oppholdet i bostedsstaten omfatte minst to dager. I denne forbindelse gjelder, i likhet med andre steder der uttrykket «dag» er brukt i denne avtalen, at også del av dag regnes som «dag».

VII. Til artikkel 18

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 18 skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene: Pensjon, livrente, sosialforsikringsgodtgjørelse, underholdsbidrag og andre lignende utbetalinger som skrives fra en del av riket og utbetales til en person som er bosatt i den annen del av riket, skal bare kunne skattlegges i denne annen del av riket.
2. Uttrykket «sosialforsikringsgodtgjørelse omfatter når det gjelder Danmark, «orlovsydelse».

VII a. Til artikkel 18¹³

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 18 punkt 1 kan Finland anvende følgende bestemmelser:

Pensjon og livrente som utbetales fra en annen kontraherende stat enn Finland, og utbetaling fra en annen kontraherende stat enn Finland i henhold til sosiallovgivningen i denne stat til en person som er bosatt i Finland, kan skattlegges bare i den førstnevnte stat. Dette gjelder hvis personen var bosatt i Finland den 4. april 2008 og på dette tidspunkt mottok slik inntekt.

¹³ Artikkel VII a tilføyet til ved protokoll undertegnet 4. april 2008.

Bestemmelsene kommer kun til anvendelse så lenge personen uten avbrudd stadig er bosatt i Finland.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 18 punkt 1 kan Sverige anvende følgende bestemmelser:

Pensjon og livrente som utbetales fra en annen kontraherende stat enn Sverige, og utbetaling fra en annen kontraherende stat enn Sverige i henhold til sosiallovgivningen i denne stat til en person som er bosatt i Sverige, kan skattlegges bare i den førstnevnte stat. Dette gjelder hvis personen var bosatt i Sverige den 4. april 2008 og på dette tidspunkt mottok slik inntekt. Bestemmelsene kommer kun til anvendelse så lenge personen uten avbrudd stadig er bosatt i Sverige.

VIII. Til artikkel 19

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 19 skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

- a) Lønn og annen lignende godtgjørelse (med unntak av pensjon) som utbetales av en del av riket, en av dets politiske underavdelinger eller lokale myndigheter til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne del av riket, underavdeling eller myndighet, skal bare kunne skattlegges i den del av riket der tjenesten er utført.
- b) Uansett bestemmelsene i underpunkt a) skattlegges lønn og annen lignende godtgjørelse, som person bosatt i en del av riket oppebærer som vederlag for personlig arbeid i ansettelsesforhold utført i den annen del av riket, bare i den førstnevnte delen av riket, dersom:
 - 1) mottageren oppholder seg i den annen del av riket i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 120 dager i løpet av enhver tolv-måneders periode, og
 - 2) lønnen eller godtgjørelsen betales av det «sedvanlige tjenestestedet».
- c) Bestemmelsene i artiklene 15 og 16 samt avsnitt VII i protokollen får anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse som oppebæres for arbeid som utføres i næringsvirksomhet drevet av en del av riket, en av dets politiske underavdelinger eller lokale myndigheter.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

- a) godtgjørelse som er fastsatt av det offentlige utelukkende for å dekke utgifter i forbindelse med offentlig eller privat tjeneste, og som ikke omfatter noen godtgjørelse for arbeid, og som den danske staten, en av dens politiske eller lokale myndigheter betaler til person som arbeider i Færøyene, skal bare kunne skattlegges i Danmark,
- b) godtgjørelse som utbetales fra det offentlige utelukkende for å dekke utgifter i forbindelse med offentlig tjeneste eller lønnsarbeid, og som ikke omfatter noen godtgjørelse for arbeid, og som Færøyenes landsstyre, en av dets politiske underavdelinger eller lokale myndigheter betaler til person som arbeider i Danmark, skal bare kunne skattlegges i Færøyene.

Bestemmelsene i underpunktene a) og b) anvendes i de fem første årene vedkommende person oppebærer godtgjørelse som nevnt.

IX. Til Artikkel 20

1. Person som oppholder seg i en annen kontraherende stat enn Færøyene og person som oppholder seg i en annen kontraherende stat enn Island utelukkende for
 - a) studier ved lærestanstalt i denne annen stat, dersom studiene er av slik art at studiene omfattes av ordning om utdanningsstøtte av offentlige midler i denne stat, eller
 - b) forretnings-, fiskeri-, industri-, landbruks- eller skogbrukspraksis i denne annen stat,og som er eller umiddelbart før oppholdet var bosatt i Færøyene eller Island, skattlegges for inntekt av lønnsarbeid i den førstnevnte kontraherende stat bare for den del av inntekten som overstiger 20 000 svenske kroner i kalenderåret eller motverdien i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Forannevnte beløp omfatter under opphold i Finland, Norge eller Sverige det for angjeldende kalenderår gjeldende personfradrag.
2. Skattefrihet i henhold til punkt 1 innrømmes bare for en periode, som med rimelighet eller vanligvis medgår til studiene eller praktikanttjenesten, dog høyst for seks på hverandre følgende kalenderår.
3. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

Studenter, lærlinger og lignende som er eller umiddelbart før oppholdet i en del av riket var bosatt i den annen del av riket, og som midlertidig oppholder seg i den førstnevnte del av riket utelukkende i studie- eller utdanningsøyemed, skattlegges ikke i denne del av riket av beløp som de mottar fra den annen del av riket eller fra utlandet til underhold, studier eller utdanning.

De skattlegges heller ikke av beløp som utbetales som godtgjørelse for lønnsarbeid forutsatt at lønnsarbeidet er nødvendige for deres underhold.

Studenter, lærlinger og lignende som umiddelbart før oppholdet i Danmark var bosatt i Færøyene, skattlegges ikke i Færøyene for godtgjørelse for lønnsarbeid som utføres i Danmark.

Som studerende anses ikke personer som etter avsluttet utdanning påbegynner en spesialutdanning eller en utdanning innen et annet område.

Et opphold anses for midlertidig hvis det ikke overstiger den normerte studietid med et tillegg på to år.

Et opphold anses ikke for å være «utelukkende i studie- eller utdanningsøyemed» såfremt oppholdet før studiets påbegynnelse overstiger seks måneder.

Til denne seks-måneders periode skal ikke medregnes den tid, likevel maksimalt ett år, som anvendes i forbindelse med et forberedende kurs som kreves av utdanningsinstitusjonen som en forutsetning for å kunne påbegynne studiet.

I tilfelle hvor begge ektefeller søker opptakelse på en utdanningsinstitusjon og bare den ene tas opp, suspenderes seks-måneders regelen for den annen ektefelles vedkommende, likevel høyst for en periode på i alt to år.
4. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skattlegges studenter, lærlinger og lignende som er eller som umiddelbart før oppholdet i Danmark var bosatt i Island, og som midlertidig oppholder seg i Danmark utelukkende i studie- eller utdanningsøyemed, ikke av beløp som utbetales som godtgjørelse for lønnsarbeid, forutsatt at lønnsarbeidet er nødvendig for deres underhold.
5. Person som er bosatt i en annen kontraherende stat enn Danmark og som ved midlertidig opphold i Danmark har lønnsarbeid i Danmark i høyst 100 dager innenfor ett og samme kalenderår skattlegges i Danmark bare for den delen av inntekten som overstiger et beløp som etter gjeldende bestemmelser anses nødvendig for hans underhold, under forutsetning av at arbeidet er utført innenfor rammene av det nordiske program for utveksling av praktikant- og feriearbeid og at arbeidet er formidlet av Nordjobb.

Det beløp som ansees å være nødvendig for vedkommendes underhold fastsettes årlig og nedsettes i forhold til oppholdstidens lengde i Danmark og hele kalenderåret.

6. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan treffe avtale om anvendelsen av bestemmelsene i punktene 1-5. De kompetente myndigheter kan også inngå gjensidig avtale om slik endring av de der nevnte beløp som finnes rimelig under hensyn til forandring i pengeverdi, endret lovgivning i noen av de kontraherende stater eller andre lignende omstendigheter.

X. Til artikkel 25¹⁴

1. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 1 c) kan på anmodning fra Danmark oppheves.

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, med virkning for skatter som fastsettes for skatteår som begynner den 1. januar det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 1 kan på anmodning fra Danmark endres og erstattes med følgende tekst:

«a) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Danmark, med mindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) medfører noe annet,

- 1) i denne persons danske inntektsskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;
- 2) i denne persons danske formuesskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den danske inntektsskatt eller formuesskatt, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt eller formue som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Danmark medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den danske inntektsskatten eller formuesskatten med den del av henholdsvis inntektsskatten eller formuesskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der.
- c) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt som omhandlet i artikkel 15 punkt 1 eller artikkel 21 punkt 7 a), kan Danmark medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den danske inntektsskatten med den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.»

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning og dens bestemmelser får

¹⁴ Danmark har begjært bestemmelsen i artikkel 25 punkt 1 c) opphevet. Endringen trådte i kraft 29.12.1999 og fikk virkning fra 1. januar 2000. Punkt 2 ble endret ved protokoll undertegnet 29. august 2018, og Færøylene har begjært bestemmelsen i artikkel 25 punkt 2 c) opphevet. Endringen trådte i kraft 12. desember 2024 og fikk virkning fra 1. januar 2025.

anvendelse, for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

2. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 2 c) kan på anmodning fra Færøyene oppheves. Begjæring om en slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning og dens bestemmelser får anvendelse for skatteår som begynner den 1. januar det påfølgende år etter den dagen hvor endringen trådte i kraft eller senere.
3. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 3 kan på anmodning fra Finland endres og erstattes med følgende tekst:

- «a) Når en person bosatt i Finland oppbærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Finland, med mindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) medfører noe annet, med forbehold av bestemmelsene i finsk lovgivning (også i den ordlyd den i fremtiden kan få ved å endres uten at de her angitte alminnelige prinsipper påvirkes),
 - 1) innrømme fradrag i denne persons finske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat i henhold til lovgivningen i denne stat og i overensstemmelse med avtalen, beregnet på samme inntekt som den finske skatten er beregnet;
 - 2) innrømme fradrag i denne persons finske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat i henhold til lovgivningen i denne stat og i overensstemmelse med avtalen, beregnet på samme formue som den finske skatten er beregnet;
- b) Utbytte fra et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn Finland til et selskap hjemmehørende i Finland er unntatt fra beskatning i Finland, dersom mottakeren direkte kontrollerer minst 10 prosent av stemmetallet i det selskapet som utdeler utbyttet.
- c) Når en person bosatt i Finland oppbærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Finland medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den finske inntektsskatten eller formuesskatten med den del av henholdsvis inntektsskatten eller formuesskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der.»

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

- a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppbæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft, eller senere;
 - b) for så vidt angår øvrige skatter på inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere;
 - c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.
4. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 4 kan på anmodning fra Island endres og erstattes med følgende tekst:

- «a) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, med mindre bestemmelsene i underpunkt b) medfører noe annet,
- 1) innrømme fradrag i denne persons islandske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;
 - 2) innrømme fradrag i denne persons islandske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den islandske inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt eller formue, som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Island medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den islandske inntekts- eller formuesskatten med den del av henholdsvis inntekts- eller formuesskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der.»

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

- a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppebæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft, eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere;
- c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

5. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 5 kan på anmodning fra Norge endres og erstattes med følgende tekst:

«Om ikke bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning mot norsk skatt av skatt betalt i et område utenfor Norge medfører noe annet (dog uten å påvirke de her nevnte alminnelige retningslinjer), gjelder følgende:

- a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge,
- 1) innrømme fradrag i denne persons inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;
 - 2) innrømme fradrag i denne persons formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt på disse deler av formuen i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt eller formue, som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Norge medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske inntektsskatten med den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.»

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

- a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppbæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft, eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere;
- c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

6. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 6 kan på anmodning fra Sverige endres og erstattes med følgende tekst:

- «a) Når en person bosatt i Sverige oppbærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Sverige, med mindre bestemmelsene underpunkt b) medfører noen annet,
 - 1) under hensyntagen til bestemmelsene i svensk lovgivning (også med den ordlyd som den i fremtiden kan få ved å endres uten at de her angitte prinsipp endres) innrømme fradrag i inntektsskatten med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat,
 - 2) innrømme fradrag i denne persons svenske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den svenske formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av formue som kan skattlegges i denne annen stat.
- b) Når en person bosatt i Sverige oppbærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Sverige ved fastsettelsen av skattesatsen for svensk progressiv skatt på annen inntekt eller formue, ta i betraktning den inntekt eller formue som bare skal kunne skattlegges i den annen kontraherende stat.»

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

- a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppbæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft, eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere;
- c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

XI. Til artikkel 26¹⁵

¹⁵ Endret ved protokoll undertegnet 4. april 2008.

Bestemmelsene i artikkel 26 punkt 3 får tilsvarende anvendelse i de tilfeller som omhandles i protokollens avsnitt II punktene 3 og 4.

XII. Til artikkel 31¹⁶

1. For så vidt angår beskatningen ved bygging, vedlikehold og drift av grensebroer mm over riksgrensen mellom Finland og Norge, gjelder hva derom er truffet særskilt avtale.
2. For så vidt angår skattefrihet i Finland og Sverige for fløtningsforeninger som er stiftet for å ivareta fløtningen i Torne og Muonio grenseelvers fløtningsled, gjelder hva derom er truffet særskilt avtale.

Originaleksemplaret av denne protokoll skal deponeres i det finske utenriksministeriet, som tilstiler de øvrige kontraherende stater bekreftede kopier av den.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnede etter behørig fullmakt undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i Helsingfors, den 23. september 1996, i ett eksemplar på henholdsvis dansk, finsk, færøysk, islandsk, norsk og svensk, idet det på svensk utferdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, slik at samtlige tekster har samme gyldighet.

	Dagfinn Stenseth
For Kongeriket	
Danmarks Regjering	
Marie-Louise Overvad	For Republikken
	Islands Regjering
	Gardar Valdimarsson
For Færøyenes	
Landsstyre	
Petur A. Lamhauge	For Kongeriket
	Sveriges Regjering
	Mats Bergqvist
For Republikken	
Finlands Regjering	
Hillel Skurnik	
For Kongeriket	
Norges Regjering	

¹⁶ Punkt 3 slettet ved protokoll undertegnet 4. april 2008.

